

عنوان مقاله:

تأثیر ضمیر ناخودآگاه بر القای حس مکان

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

علیرضا کیانیپور - مربی و عضو هیات علمی گروه معماری، واحد دشتستان (برازجان)، دانشگاه آزاد اسلامی، برازجان، ایران دانشجوی
دکتری معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

خلاصه مقاله:

انسانها در بهوجود آوردن ساختمانهای خود بهطور مستقیم و یا غیرمستقیم از آموخته هایی که در دوران حیات خود فرا گرفته اند، در ساخت بنا استفاده میکنند. تاثیراتی که علاوه بر جنبه های تزئینی، می تواند نمایانگر طرز فکر و بینش افراد نسبت به زندگی باشد؛ به گونهای که میتوان گفت ضمیر ناخودآگاه انسان میتواند در خلق مکان موثر باشد. مکانها، مراکز اصلی تجربه بلافصل از جهان هستند. معنای مکان، از جمله مفاهیمی است که امروزه به طور گستردهای برای مقابله با از دست رفتن مکان مورد توجه قرار گرفته است از سوی دیگر، شهرها، روستاها و مجموعه های زیستی، سرشار از خاطراتی است که در ذهن ساکنان، جایگاهی همیشه ماندنی دارند. خاطراتی که گاه فردیاند و از جایگاه مهمی در بیوگرافی فرد برخوردارند و گاه، جمعی و در میان همه شهروندان و اعضای جامعه، مشترک هستند که گاه این خاطرات از ناخودآگاه فرد منبعث میگردد. بر این اساس، هدف از این تحقیق، بررسی تأثیر ضمیر ناخودآگاه انسان بر القای حس مکان از دیدگاه اندیشمندان این حوزه میباشد که در آخر منجر به مدلی در تشکیل مکان میگردد. پژوهش حاضر درصدد پاسخگویی به این سوال است که آیا امری روانی به نام ناخودآگاه وجود دارد و این فرض چگونه در شکلگیری حس مکان به طور مستقیم یا غیر مستقیم تأثیر میگذارد در این مقاله به روش تفسیری-تحلیلی در ابتدا تفکرات افرادی مانند فروید و یونگ که در زمینه ضمیر ناخودآگاه مطالعاتی داشته اند، مبنای این نوشتار بوده و سپس تفکرات فلسفی و بعد معمارانه حس مکان را از دیدگاه اندیشمندان این حوزه، مورد پژوهش قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

ضمیر ناخودآگاه، مکان، حس مکان، هویت مکان، خاطره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776032>

